

Milovati budeš ...

Bůh je láska

1 J 4,8b

Milý příteli, sestro a bratře, že Bůh je láska, mohu doložit snadno i na vlastním životě. Narodil jsem se jako ševcovské dítě (ale boty neumím ani opravit). Od narození jsem však trpěl na bronchitidu. Po skoro dva a půl roce jsem získal sestřičku. Bylo nás pět, když ani ne po půl roce maminka zemřela. Ve čtyřech letech jsem byl dán do sirotčince. Sestru adoptovala má pozdější maminka, která mne přijala v šesti letech. Při rychlejším pohybu dospělých jsem si rychle chránil hlavu. Dá se říci, že jsem nepoznal lásku. Trvalo to dlouho. Měl jsem zdravotní problémy. Byl jsem vychováván jako katolík, ale vůně kadidla mi vadila. Božím řízením jsem se dostal do ČCE a přestoupil jsem. Brzy po biřmování jsem najednou pochopil, že mne Ježíš miluje a že je se mnou. Moje duchovní aktivity vzrostly a po konfirmaci jsem se posléze stal tajemníkem poradního odboru pro konfirmované v Západočeském kraji. Organizoval jsem srazy mládeže a seznámil jsem se z mnohými faráři. Mohl bych pokračovat ve svém životopise, ale mohu dosvědčit, že mne Hospodin stále provází a chrání. Vždy při nějaké „nepříjemné události“ si uvědomuji, že mne Bůh chrání při životě, protože mne tady ještě potřebuje. Proto se nesmírně raduji, že advent alespoň v tento čas otevírá srdce druhých pro bližního a pro Boha. Šťastně jsem se oženil. Miloval jsem svoji ženu. Byla anděl.

Sestro a bratře, musím se Ti pochlubit, že teď mám hodně času, když si sedím v křesle s nohama na podložce. Času, který mohu věnovat i Hospodinu. Jsou to hovory o vděčnosti, jak můj život vede ke stále větší radosti.

A to bych chtěl podtrhnout, naše radost by měla být mnohem větší, náš úžas by měl být mnohem větší, naše bázeň by měla být mnohem větší, než pastýřů, neboť my víme jak to bylo dál. Jak Bůh tak miloval svět, že život svého syna dal ... pro nás, pro naši záchranu. Pro moji záchranu. Pro záchranu světa. Jen tak, ze své milosti, ze své lásky k nám. Protože si přeje, abychom byli jeho obrazem. Proto nás stvořil. Pro tu svobodu a odpovědnost za všechno boží stvoření. Abychom jako jeho učedníci konečně začali budovat Boží království. Alespoň tak úsilovně, jako svoje vlastní statky.

A samozřejmě, abychom měli srdce otevřená, ruce připravené a mysl hotovou k pomoci druhým, ale také, abychom si uvědomili, že bez Boží pomoci to nezvládneme.

Je to poslední neděle adventní, tak vymetme se svých srdcí všechen prach nesvárů, nelásky, nelidskosti a připravme se na ten slavný příchod Páně.

Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle.